Registered No. M-4483.

யுத்த சஞ்சிகை

மலர் II.] 1942-ம்௵ ஆகஸ்ட்டு௴ 14௳, வெள்ளிக்கிழமை [இதழ் 32

ரெம்ப முடுக்குத் தானோ?

ஜெர்மன் கடற்படையைச் சேர்ந்த கைதியை, இராணுவப் பாதுகாப்போடு, லண்டன் ரயில்வே ஸ்டேஷனிலிருந்து இறக்கி, முகாம் சிறைக்கு அழைத்துச் செல்லும் காட்சி.

ஜப்பானுக்கு உதவுவதே காங்கிரஸ் கொள்கை

வாக்குறுதிப்படி பிரிட்டிஷார் நடப்பார்கள்

காந்தியாரின் உண்மைச் சொரூபம்

சென்ற 1942-ம்௵ ஆகஸ்ட்டு௴ 10௳ இந்தியா மந்திரி மிஸ்டர் அமெரி அமெரிக்காவுக்கு ஒரு ரேடியோ பிரசங்கம் செய்தார். இந்தியா சம்பந்தமாக பிரிட்டிஷ் சர்க்காரின் கொள்கை இன்னது என்று மறுபடியும் அதில் வலியுறுத்தி யிருக்கிறார். அன்றியும் காங்கிரஸ் கட்சியினரின் செயல்களால் இந்தக் கொள்கை மாறாது என்றும் வற்புறுத்திக் கூறியிருக்கிறார். அவர் கூறியதாவது :—

> யுத்தம் முடிந்த உடனேயே, தாமதமின்றி, இந்தியர்கள் தாமே வகுக்கும் ஒரு அரசியல் திட்டத்திற் குட்பட்டு, பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்திற் குள்ளும் உலகிலேயும் ஒரு யதேச்சை நாடாக, நிர்வாகம் முழுதையும் அவர்களே நடத்த, முழு சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்னும் பரந்த நோக்கந் தான், பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்திற்கும் இந்திய அரசாங்கத்திற்கும் இருந்து வருகிறது. இந்த நோக்கம் காங்கிரஸ் தலைவர்களின் தவறான போக்கினால் பாதிக்கப் பட மாட்டாது. இது தான் எங்கள் நோக்க மென்று இந்தியர்களுக்கும், உலகத்திற்கும் நாங்கள் வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறோம். அதன்படியே நடப்போம்.

இந்த வாக்குறுதியை மீண்டும் வலியுறுத்திக் கூறுவதனால், பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் நல்லெண்ணம் வெளியாகிறது. இதனால் காங்கிரஸ் தலைவர்களின் எண்ணம் மாறாதிருக்கலாம். ஏனென்றால், உடனடியாக முழு அதிகாரமுள்ள மந்திராலோசனை சபை, அதாவது இப்போதே பரிபூரண சுயாட்சி வழங்கப் பட வேண்டு மென்று காங்கிரஸ் கார்ரியக் கமிட்டி கோருகிறது. இந்தக் கோரிக்கைக்கு சர் ஸ்டாபோர்டு க்ரிப்ஸ் இணங்க முடிய வில்லை. இதற்கு அவர் கூறிய முதல் காரணமாவது :—

> முழு அதிகாரமுங் கொண்ட மந்திராலோசனை சபையோடு ஒரு அரசாங்கத்தை அமைப்பதானால், சிக்கல்கள் மிகுந்த பெருவாரியான மாறுதல்களை அரசியல் அமைப்பில் புகுத்தும்படி நேரும்.

இந்தக் காரணத்தைக் காங்கிரஸ் தலைவர்கள் ஒத்துக் கொண்டார்கள்; என்றாலும், இவ்வளவு பெருத்த மாறுதல்களை யுத்த காலமானாலும் செய்யத் தான் வேண்டும் எனக் கூறினார்கள்.

இந்த நிலைமையைக் குறித்து ஆசிரியர் கூப்லந்து கீழ்க்கண்டவாறு கூறுகிறார் :—

> மந்திராலோசனை சபையோடு கூடிய அரசாங்கம் வேலை செய்வதற்கு, கமிட்டியார், ஒரு விதிவிலக்கு அளிக்க இசைவார்களாம். இது தான் இராணுவ வேலைகளின் நிர்வாகம். இதுவும் கூட, அதே அரசாங்கப் பொது கொள்கைக்குச் சம்பந்தமே இல்லாததாக இருக்கப்படாதாம்!......................யுத்த காலத்தில் உள்ள அரசாங்கம் பொது ஜனங்களைப் பாது காக்கும் பொறுப்புடையது. இராணுவ வேலைகளை, படைத், தலைவர் சரிவரச் செய்ய வேண்டுமானால், நிர்வாக அங்கத்தினர் அனைவருடைய ஆதரவும் அவருக்கு இருக்கிறதென்று அவருக்கு உறுதி உண்டாக வேண்டும்.

கீழ்க் காணும் நான்கு விஷயங்களும் கவனிக்கத் தக்கன :—

1. யுத்த காலத்தில் நெருக்கடியான நிலைமைகள் ஏற்படக் கூடும். அப்போது சிவில் அதிகாரிகளால் நிலைமையைச் சமாளிக்க முடியாமற் போகலாம். அப்படிப் பட்ட சந்தர்ப்பங்களில், உள் நாட்டைப் பாது காக்கும் பொறுப்பு படைத் தலைவருக்குத் தான் உண்டு. அந்தக் காலத்தில் உள்நாட்டு அங்கத்தினருக்கும் படைத் தலைவருக்கும் முழு ஒற்றுமை இருக்க வேண்டிய தவசியம்.

2. இந்த யுத்த நெருக்கடியில், பிரிட்டிஷ் அந்நிய நாட்டுச் சம்பந்தங்களி லிருந்து இந்திய அந்நிய நாட்டுச் சம்பந்தங்களைப் பிரிக்க முடியாது.

3. இந்தியன் சிவில் சர்விஸ் உத்தியோகஸ்தர்களில் பாதிப் பேர்கள் இந்தியர்கள். இந்தியன் போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர்களில் மூன்றி லொரு பங்குப் பேர்கள் இந்தியர்கள். இந்த இரண்டு வகை உத்தியோகஸ்தர்களையும் கொண்டு தான், இந்திய நிர்வாகம் நடக்கிறது. இவர்களுடைய நடவடிக்கைகளைக் குறித்தும் நன்மைகளைக் குறித்தும் பார்லிமெண்டு சபைக்கு, இந்தியா மந்திரி தான் பொறுப்பாளி.

4. அரசாங்கங்கள் யுத்தத்தில் ஈடு பட்டுக் கொண்டிருக்கும் இந்தக் காலத்தில், பரிபூரண சுயேச்சையுள்ள பிரிட்டிஷ் இந்தியாவை அமைத்து, இது சம்பந்தமாக பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தார் நிறை வேற்ற வேண்டிய கடமைகளை நிறை வேற்ற வேண்டிய தில்லை என்று ஒரு தலைப்பட்சமாக முடிவு கட்டி விடுவதும் முடியாத காரியம்.

ஆசிரியர் கூப்லந்து மேலும் கூறுவதாவது :—

> சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டு மானால், இனிக் குறைக்க முடியாத அளவிற்குத் தான் பிரிட்டிஷ் சிவில் ஆட்சி நடை பெறுகிறது. இராணுவ ஆதிக்கத்தையும் இதினின்று பிரிக்க முடியாது. அரசியல் அமைப்பையே அடியோடு மாற்றினால் மட்டுந் தான், இந்த இரண்டு வகை ஆதிக்கங்களையும் போக்க முடியும். யுத்தம் முடிந்த பிறகு புதிய ஆட்சி முறை ஏற்பட்டால், இவை மறைந்து விடும். அது வரை, இவை இரண்டும் இருக்கத் தான் வேண்டும்.

சர் ஸ்டாபோர்டு க்ரிப்ஸ் வந்த நோக்கத்தைக் குறித்து பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தார் செய்த பிரகடனத்தில் இரண்டு நோக்கங்களைத் தெளிவாகக் குறிப்பிட் டிருக்கிறார்கள். யுத்தம் முடிந்த பிறகு, இந்தியா எப்படி சுயேச்சை யடைவது என்பது பற்றி, பெரிய இந்திய அரசியல் கட்சிகளுக்குள் ஒற்றுமை உண்டாக்க வேண்டும் என்பது முதல் நோக்கம். அதை அடிப்படையாகக் கொண்டு தற்காலீக அரசாங்கத்தை அமைக்க வேண்டு மென்பது இரண்டாவது நோக்கம்.

காங்கிரஸ் கோரிக்கையை சர் ஸ்டாபோர்டு கிரிப்ஸ் நிராகரித்ததற்கு முதல் காரணத்தை ஏற்கெனவே கூறினோம். இரண்டாவது காரணம், சிறுபான்மைக் கட்சிகள்—முக்கியமாக முஸ்லீம் லீக்—இணங்கவில்லை. காங்கிரஸ் கோரிக்கையை பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தார் ஏற்றுக் கொள்வார்களானால், காங்கிரஸ்காரர்கள் தயவில் முஸ்லீம்கள் வாழ வேண்டியிருக்கும் என்று ஜனாப் ஜின்னா சென்ற ஏப்ரல்௴ 13௳ கூறி யிருப்பதி லிருந்து, இது தெளிவாகத் தெரிகிறது. வார்தா தீர்மானத்தைக் குறித்து

1942-ம் ஆகஸ்ட்டு மீ 1௳ அவர் விடுத்துள்ள அறிக்கையில் இதையே தான் மீண்டும் கூறுகிறார்.

நிற்க, இடைக் காலத்தில் அரசாங்க பொறுப்பை, யார் ஏற்றுக் கொள்ளுவது என்னும் பிரச்னை எழுகிறது. பலத்த எதிரிகள் இந்நாட்டைத் தாக்குவதாகப் பயமுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பெரிய கட்சிகளுக்குள்ளும் வகுப்புகளுக்குள்ளும் ஒற்றுமை ஏற்பட வில்லை. இந்த நிலைமையில், ஒரே மூச்சாக சிக்கலான அரசியல் அமைப்பை மாற்றி விடுவது என்பது, முடியாத காரியம். பொறுப்புகளையும் மாற்றி விட முடியாது. அல்லாமலும், யுத்தத்தில் தாக்கவும் தடுக்கவும் உலகம் முழுதும் அமைக்கப் பட்டுள்ள ஏற்பாடுகளின்படி, இந்தியா ஒரு முக்கியமான நிலையை வகிக்கிறது. உலகத்தின் இந்தப் பகுதியில், இப்போ திருப்பதைப் போல் அவ்வளவு பெரிய பிரிட்டிஷ் படை ஒரு போதும் இருந்த தில்லை.

1935-ம் ஆண்டு இந்திய அரசாங்கச் சட்டத்தை அமுல் நடத்தியதி லிருந்து, இனி ஏற்படக் கூடிய பொறுப்புகளைத், தமது என்று ஒதுக்கி வைத்துக் கொள்வதனால், இது வரை உள்ள ஆதிக்கம் குறைந்து விடும் என்று அர்த்தமாகாது, என்பது தெளிவாகிறது. இதை காங்கிரஸ் மாஜி மந்திரிகளும் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

வைசிராய், சட்டத்திற்கு உட்பட்டு நடக்க வேண்டியவர். சட்டப் பதங்கள் குறிப்பிடும் அளவிற்கு மட்டுந் தான் அவர் வாக்குறுதி கொடுக்கக் கூடும். இந்தச் சட்டப் பதங்களைத் தெளிவாக வியாக்கியானம் செய்தால், அதைவிட அதிகமாக வாக்குறுதி பெறலாம். இப்படிப் பட்ட நிலைமை மாகாணங்களில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்போது பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் உள்ள ஆதிக்கம், தேசிய அரசாங்கம் ஏற்பட்ட பிறகு அது பலப்படுவதற்கு வேண்டிய சந்தர்ப்பங்களை அளிக்கும். இந்த இடைக் காலத்தில் ஒரு அரசாங்கத்தை யமைக்க இந்தியக் கட்சித் தலைவர்கள் எல்லோரும் ஒற்றுமைப் பட்டு வருவார்களானால், பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் தேசீய அரசாங்கம் ஏற்பட்டு விடும். அதாவது, தேசீய வாழ்வின் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் அந்த அரசாங்கத்தில் பிரதிநிதித்துவம் இருக்கும். இந்தியாவை எல்லாத் துறைகளிலும் பாதுகாக்கும் பொறுப்பை அது ஏற்றுக் கொள்ளும். இதற்கிடையில் பிரிட்டிஷ் யுத்த மந்திராலோசனை சபையிலும், நேச நாடுகளின் பசிபிக் கௌன்ஸிலிலும் சம அந்தஸ்தோடு இருந்து உயர்ந்த யுத்த தந்திர முறைகளை வகுக்கவும் இந்தியப் பிரதிநிதிகளுக்கு உரிமை யுண்டு.

சென்ற ஏப்ரல் மாதக் கடைசியில் அலகாபாத்தில் நடைபெற்ற காங்கிரஸ் காரியக் கமிட்டி விவாதங்கள் பற்றிய தஸ்தாவேஜிகள் வெளியாயின. அவற்றுடன், காந்தியாரின் நகல் தீர்மானமும், பண்டித ஜவஹர்லால் திருத்திய தீர்மானமும் வெளியாயின. இவை பற்றி காங்கிரஸ் தலைவர்கள் அடுத்தடுத்து மாறுபட்ட, முன்னுக்குப் பின் முரணான அநேக அறிக்கைகளை வெளி யிட்டார்கள். மே மாதம் 1-ம் தேதியும், ஜூலை மாதம் 14-ம் தேதியும் காங்கிரஸ் செய்த தீர்மானத்தின் அந்தரங்க நோக்கம் என்னவென்று, வெளியான தஸ்தாவேஜுகள் விளக்குகின்றன.

காந்தியாரின் உள்ளம்.

யுத்தத்தில் நேச தேசங்கள் தோற்று விடும் என்றும், நேச தேசப் படைகள் இந்தியாவில் இருப்பதனால், ஜப்பானியர்கள் இந்தியாவைத் தாக்கக் கூடும என்னும் கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டுந் தான் மே மாதம் 1-ம் தேதி நிறைவேறிய தீர்மானத்தை காந்தியார் வகுத்தார். பிரிட்டிஷாரும் நேசதேசத்தாரும் இந்தியாவை விட்டுப் போய் விட்டால், அவர்களைத் தாக்க வேண்டும் என்னும் காரணத்தை யொட்டி ஜப்பானியர்கள் இந்தியாவைத் தாக்க மாட்டார்கள் என்பது, காந்தியாரின் எண்ணம். இந்தப் படைகளும் பிரிட்டிஷாரும் இந்தியாவை விட்டுப் போய் விட்டால், ஜப்பானோடு ஒப்பந்தம் பேச இந்தியா சுயேச்சை யோடிருக்க வேண்டும் என்றும் அவர் நினைத்தார் என்று அந்த நகல் தீர்மானத்தி லிருந்து தெளிவாகத் தெரிகிறது.

காரியக் கமிட்டியி லுள்ள ' ஆமாஞ் சாமிகள் ' காந்தியாரின் நகல் தீர்மானத்தை ஆதரித்தார்கள். இந்த யுத்தத்தில் பிரிட்டனுக்கு உதவக் கூடாது என்று தாராளமாகக் கூறினார்கள். நேச நாடுகளுக்கு உதவுவதாக ஏற்கெனவே வாக்குக் கொடுத்திருந்த சில அங்கத்தினர்கள் அதை எதிர்த்தார்கள். இவர்களுடைய ஆட்சேபனைகளை யொட்டி அத்தீர்மானத்தை திருத்தினார்கள். இப்படி திருத்தப் பட்ட தீர்மானத்தை எதிர்த்து, மேலும் அதிகம் பேர் ஓட்டுக் கொடுத்தனர். கடைசியாக, இந்த இரண்டு நகல் தீர்மானங்களுக்கும் முக்கியமான வேற்றுமை ஒன்று மில்லை என்று தலைவர் கூறி வற்புறுத்திய பிறகு தான், திருத்தப் பட்ட தீர்மானம் நிறைவேறியது.

தன் நகல் தீர்மானத்தைத் திருத்தியது பற்றி காந்தியாருக்குக் கோபந் தான். இதைப் பற்றி மேலும் தன் ' ஹரிஜன் ' பத்திரிகையில் எழுதினார். பிரிட்டிஷார், குறிப்பாக பிரிட்டிஷ் படைகளும் நேச தேசப் படைகளும், இந்தியா சுயேச்சை யடையும் பொருட்டு இந்தியாவை விட்டு வெளியேறி விட வேண்டும்; பிறகு, ஜப்பானோடு சமரசம் பேச சுதந்திர இந்தியாவிற்கு உரிமை இருக்க வேண்டும் என்று எழுதியிருக்கிறார். இந்த யோசனையை இந்தியாவி லுள்ளவர்களும் வெளி நாடுகளி லுள்ளவர்களும் வெறுத்தார்கள்.

அதனால் தான், பிறகு, படைகள் திரும்பப் போய் விட வேண்டு மென்று கோரினார். பிரிட்டிஷ் அரசியல் வாதிகளும் போய்விட வேண்டு மென்றும் கோரினார். பிறகு, தன் தோல்வி மனப்பான்மையையும் ஜப்பானுக்குச் சாதகமான மனப்பான்மையையும் படிப்படியாகக் கைவிட்டு வருவதாகப் பிறர் நம்பும்படி நடந்து கொள்ள வேண்டிய அவசியம், அவருக்கு ஏற்பட்டது. ஏனெனில், அவருடைய போக்கை அறுவறுக்கும் அவர் கூட்டத்தவர்களில் சிலரையும் திருப்தி செய்ய வேண்டியிருந்தது. அன்றியும் அமெரிக்கர்கள் மனதிலும் நல்லெண்ணம் உண்டாக வேண்டு மென்றும் விரும்பினார். ஜப்பானியர்கள் இந்தியாவைத் தாக்க ஒட்டாதபடி தடுக்கத் தான், அரசியல் ஆதிக்கம் வேண்டும் என்று ஜூலை மீ 14௳ தீர்மானத்தில் குறிப்பிட்டிருப்பது வெறும் பாசாங்கு தான் என்று தெளிவாகத் தெரிகிறது. இது சம்பந்தமாக மற்றொரு விஷயமும் கவனிக்கத் தக்கது. எந்த முறையைக் கொண்டு ஜப்பானியர்களைக் காங்கிரஸ்காரர்கள் தடுக்கப் போகிறார்க ளென்று அத் தீர்மானத்தில் எதுவும் குறிப்பிட வில்லை. இந்தத் தீர்மானத்தைக் குறித்து காங்கிரஸ் தலைவர்கள் செய்துள்ள வியாக்கியானங்கள் ஒன்றிற் கொன்று மிகவும் மாறுபட் டிருக்கின்றன.

ஜப்பானோடு சமரசம் பேசுவதற்காக, பரிபூரண அரசியல் ஆதிக்கம் தமக்கு இருக்க வேண்டு மென்று காந்தியாரும், காரியக் கமிட்டியின் பெரும்பாலான அங்கத்தினர்களும் 3 மாதங்களுக்கு முன்பு தான் கோரினார்கள் என்று அலகாபாத்தில் நடை பெற்ற விவாத சம்பந்தமான தஸ்தாவேஜிகளி லிருந்து தெளிவாகத் தெரிகிறது. இப்போது, ஜப்பானியர்களைத் தடுத்து விட வேண்டும் என்று பிரமாதமாகக் காங்கிரஸ் தலைவர்கள் கூறுகிறார்கள். இந்த 3 மாத காலத்திற்குள் காங்கிரஸ் தலைவர்களின அடிப் படையான கொள்கைகளை அடியோடு மாற்றிக் கொள்ளுவது எப்படி சாத்தியமாகும்? இவ்வளவு சுலபமாகக் காங்கிரஸ்காரர்கள் தலை கீழ் பல்டி அடிக்கக் கூடியவர்களானால், ஆதிக்கம் தம் கைக்கு வந்த பிறகு, ஜப்பானியர்களுக்குச் சாதகமான தம் பழைய கொள்கையை மீண்டும் கையாள மாட்டார்கள் என்பது என்ன நிச்சயம்?

உள் நாட்டிலுள்ளவர்களும் வெளி நாடுகளிலுள்ளவர்களும் தெரிந்து கொள்ளுவதற்காகத் தயாரித்துப் பிரசுரமாகும் அறிக்கைகளை விட, கதவுகளை யடைத்துக்கொண்டு நடைபெறும் கூட்டங்களில் கூறப்படும் கருத்துக்கள் தான் அவர்களுடைய உண்மையான கருத்தை வெளியாக்கும். முற்கூறிய தஸ்தாவேஜிகளை எல்லாம், ஒரு வகைக் குறிப்பும் இல்லாமல், அகில இந்திய காங்கிரஸ் கூட்டத்திற்கு முன்பே, அப்பட்டமாகப் பிரசுரித்திருக்கிறது. ஏனென்றால், இந்த விவாதங்களிலிருந்து எழக்கூடிய கேள்விகளுக்குத் தகுந்த விடைகள் அளிக்க காரியக் கமிட்டி அங்கத்தினர்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் இருக்க வேண்டும். அந்தத் தஸ்தாவேஜிகளை, குறிப்புக் களோடு வெளியிட்டால், அக் குறிப்புக்களால் அவற்றின் உண்மைப் பொருள் மாறிவிட்டது என்னும் பழியும் சாரக் கூடும் என்று தான் அதில் எதுவும் கலவாதபடி பிரசுரிக்க நேர்ந்தது.

கொடுத்தது, கொடுத்தது தான்.

பம்பாயில் காங்கிரஸ்காரர்கள் செய்த தீர்மானத்திற்குப் பிறகுங் கூட, இந்தியர்கள் தாமாகவே வகுக்கும் ஒரு அரசியல் திட்டப்படி பரிபூரண சுயேச்சை இந்தியர்களுக்கு வழங்கப்படும் என்னும் கொள்கையை மேலும் பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் பின்பற்றுவார்களா என்னும் சந்தேகம் உண்டாகலாம். சென்ற மார்ச்சு மாதக் கடைசியிலே இந்திய சுயேச்சைப் பிரகடனத்தை சர் ஸ்டாபோர்டு கிரிப்ஸ் வெளியிட்டார். ஆகஸ்ட்டு மாதம் 6-ம் தேதி அவர் லண்டனில் கூறியதாவது:

> யுத்தம் முடிந்த பிறகு இந்தியாவிற்குச் சுயராஜ்யம் கிடைப்பது உறுதி. இது உண்மை. கொஞ்சமும் இதில் சந்தேகம் வேண்டாம். இந்தியர் வாழ்க்கையை ஒரு புதிய முறையில் அப்போது அமைக்கக் கூடும். இந்த உண்மைகளை மறுப்பதில், தேசீய வாதிகள் என்று தங்களைக் கூறிக் கொள்ளுகிறவர்களுக்கு, எந்த விதப் பயனுமில்லை. இந்த வாக்குறுதியைக் கொடுத்தாகி விட்டது. இதைக் கட்டாயம் காப்பாற்றுவோம்.

இடைக்கால ஏற்பாடுகளைக் குறித்து தான் இப்போது பிரசினை. இது பற்றி முன்னேயே விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பற்றி தான் முக்கியமான இந்தியக் கட்சித் தலைவர்கள் ஒரு சமரசமான முடிவிற்கு வரக் கூட வில்லை. பெருத்த அரசியல் மாறுதல்களை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று காங்கிரஸ் தலைவர்கள் கோரினார்கள். செய்யாவிட்டால், நாடு முழுதும் சட்ட மறுப்பு இயக்கத்தை ஆரம்பிகக்ப் போவதாகப் பயமுறுத்தினார்கள், இதிலிருந்து, இந்தியாவைப் பாது காக்கவும் அச்சு அரசாங்கங்களைத் தோற்கடிக்கவும் இவர்கள் உதவினார்களா இல்லையா என்று நாட்டிலுள்ள அனைவரும் சிந்தித்துப் பார்த்து முடிவு கட்டட்டும். இந்த முக்கியமான பிரச்னையைக் குறித்து எல்லா நேசநாடுகளும் ஒரே கருத்தோடிருக்கின்றன. அச்சு அரசாங்கங்களும் கூட தம் போக்கைத் தெளிவு படுத்தி விட்டன. காங்கிரஸ் கொள்கையைக் குறித்துத் தாம் கொண்ட ஆனந்தத்தைக் கொஞ்சங் கூட மறைக்காமல் வெளியிட்டு விட்டன.

ஜப்பானியர் போக்கு.

காங்கிரஸ் கட்சி சம்பந்தமாக அச்சு அரசாங்கங்களின் போக்கு எப்படி இருக்கிறதென்று அவர்களுடைய ரேடியோ பிரசங்கங்களிலிருந்து தெரிகிறது. காங்கிரஸ் கோரிக்கைக்கு என்ன பதில் கிடைக்கப் போகிறதென்று ஜப்பான் எதிர்பார்த்துக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறதாம். இந்தியாவில் ஜப்பானிய குண்டுகள் முதல் முதல் விழுந்து 4 மாதங்கள் ஆகிவிட்டன. சென்ற ஏப்ரல் மாதம் 5-ம் தேதிதான் முதல் முதல் இந்தியாவை விமானங்களிலிருந்து ஜப்பானியர் தாக்கினார்கள். மே மாதம் 20-ம் தேதிக்குப் பிறகு இந்தியாவையும் இலங்கையையும் இவர்கள் தாக்கியதாகவே தெரியவில்லை. இந்த 4 மாதங்களில் இலங்கையை 3 முறைகளும், இந்தியாவை 8 முறைகளும் ஜப்பானியர் தாக்கினார்கள். இத்துடன் ஜப்பானியர் ஏன் நின்றுவிட்டார்கள்? சென்ற ஜூலை மாதம் 11-ம் தேதி செய்கோன் ரேடியோ மூலம் இதற்குச் சில காரணங்களை ஜப்பானியர்கள் இந்துஸ்தானியில் கூறியிருக்கிறார்கள்.

அவையாவன:—

> பர்மாவிலுள்ள ஜப்பானிய இராணுவ தளங்களையும் படை வீடுகளையும் பிரிட்டிஷ் விமானப் படை போய்த் தாக்கி வருவதாக டில்லி ரேடியோ நாள் தோறும் கூறுகிறது. ஆனால், இந்தியாவிலுள்ள பட்டணங்களையும் இராணுவத் தளங்களையும் பதிலுக்குப் பதில் ஜப்பான் தாக்குவதில்லை. உண்மையிலேயே ஜப்பான் இந்தியா மீது அனுதாபத் தோடிருக்கிறது. இந்தியர்கள் மீது அன்பும் அவர்களிடம் மதிப்பும் ஜப்பானியருக்கு உண்டு. இந்தியப் பட்டணங்களை வெகு எளிதில் ஜப்பானிய விமானங்கள் தாக்கக் கூடும். வங்காளக் குடாக் கடலிலும் அரபிக் கடலிலும் தாராளமாகப் போய்க் கொண்டிருக்கும் ஜப்பான் கப்பல் படைகள் இந்திய துறைமுகப் பட்டினங்களை வெகு எளிதில் தவிடு பொடி யாக்கி விடலாம்........ஜப்பானியர்களின் உண்மையான நல்ல நோக்கமும் இந்தியர்களிடம் அவர்கள் கொண்டுள்ள அன்புந்தான், இந்தியாவைத் தாக்க ஒட்டாதபடி ஜப்பானியர்களைத் தடுக்கின்றன..... காங்கிரஸின் தீர்மானத்தை ஜப்பான் எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. பிரிட்டிஷாரை இந்தியாவை விட்டு வெளி யேற்றுவதில் காங்கிரஸ் வெற்றி யடைந்தால், இந்தியாவை ஜப்பான் தாக்காது. வெற்றி யடையா விட்டால் கட்டாயம் தாக்கும்.

உடனடியாக இந்தியாவிற்கு சுயராஜ்யம் கிடைத்து விட்டால், ஜப்பானியர் இந்தியாவைத் தாக்க மாட்டார்கள் என்று சமீபத்தில் செய்கோன் ரேடியோ கூறியது. அத்துடன் நேச தேசங்களின் யுத்த முயற்சிகளை எந்த விதத்தில் பலவீனப் படுத்தலாம் என்றும் குறிப்பிடுகிறது. சென்ற ஜூலைமீ 27உ செய்கோன் ரேடியோ "சீன அரசாங்கத்திற்கு மிகவும் தொல்லை கொடுங்கள்" என்று குறிப்பிட்டது. 20-ம் தேதி, "அச்சு அரசாங்கங்கள் இந்தியாவை தாக்க ஆயுத்தமா யிருக்கின்றன" என்று கூறியது. ஜப்பானிய படைத் தலைவரான ஜெனரல் டோஜோ, சீனா, ஆஸ்திரேலியா, இந்தியா, மத்திய கிழக்கு நாடுகள் ஆகியவற்றை தாக்கப் போவதாக 27-ம் தேதி பயமுறுத்தினார். ஆஸ்திரேலியாவுக்கு எந்த விதமான இரக்கமும் ஜப்பான் காட்டாதென்றும், இந்தியத் தலைவர்கள் எதிர்கால நிலையை நன்கு உணரக் கூடியவர்கள் என்றும் குறிப்பிட்டார். இதிலிருந்து ஜப்பானுடைய நோக்கம் என்னவென்று தெரிகிறது. பிரிட்டிஷாருக்கு விரோதமாகப் பொது ஜனக் கிளர்ச்சியைக் கிளப்பி விட்டால், ஜப்பானியர்களின் கஷ்டம் மிகவும் குறையும். இதற்காகத் தான், இந்திய விடுதலைக் கிளர்ச்சியில் முழு மூச்சாக இறங்குங்கள் என்று எதிரி ரேடியோக்கள் நாள் தோறும் இந்தியர்களைத் தூண்டிக் கொண்டிருக்கின்றன. இப்போது "இந்திய விடுதலை" என்றால், ஜப்பானிய சர்வாதிகாரம் என்று தான் அர்த்தம். இப்படிப் பட்ட விடுதலைக்கு பர்மா ஒரு எடுத்துக் காட்டா யிருக்கிறது. இப்போது சுயேச்சை யுள்ள பர்மா அரசாங்கந் தான் இருக்கிறது. இது பற்றி சந்தேகமே கிடையாது. ஆனால் எல்லா முக்கியமான ஆதிக்கங்களும் ரங்கூனிலுள்ள ஜப்பானிய இராணுவத் தலைவர்களிடமே இருக்கின்றன.

ஜப்பானியர்கள் இந்தியாவைக் கைப்பற்ற விரும்புவார்கள் தான். ஆனால், இந்தியப் படைகளும், பிரிட்டிஷ் படைகளும் நேச தேசப் படைகளும் தடைகளா யிருக்கின்றன. ஆகையினால் தான், இந்தியர்களைத் தட்டிக் கொடுத்துத் தம் காரியத்தைச் சாதித்துக் கொள்ளப் பார்க்கிறார்கள். அத்துடன் பயமுறுத்துகிறார்கள்; வாக்குறுதிகள் கொடுக்கிறார்கள்; இந்தியர்ககளைக் கொண்டே இந்தத் தடைகளை

விலக்கிக் கொள்ளப் பார்க்கிறார்கள். இதனால் தான் சென்ற 4 மாதங்களில் 11 முறை மட்டுந் தான் விமானங்களிலிருந்து இந்தியாவைத் தாக்கினார்கள். இது தான், பிரசாரத்தைக் கொண்டே தாக்கும் முறை. காங்கிரஸ் கட்சிக்கு ஜப்பான் நன்றி கூறி, தாம் கோரியது இது தான் என்று, இப்போது அறிவிக்கிறது.

வார்த்தைகளாலே தாக்குகிறார்கள்.

இந்தியாவை, ஜப்பானியர், வார்த்தைகளைக் கொண்டே தாக்குகிறார்கள். நேச தேசத்தார் ஜப்பானியர்களைக் வெடி குண்டுகளைக் கொண்டு தாக்குகிறார்கள். இது தான் ஜப்பானியர்களுக்கு உறைக்கும். இந்தியாவிலுள்ள பெரிய பாம்பர் விமானங்கள் இரங்கூன் துறை முகத்தைத் தாக்குகின்றன. பர்மாவில் உள்ள நம் மத்திய பாம்பர் விமானங்கள், பர்மாவில் ஜப்பானியர்கள் போக்கு வரவு சாதனங்களை நாசம் செய்கின்றன. சப்ளை கூடங்களை ஒழிக்கின்றன; முன் புறமுள்ள விமான நிலையங்களைத் தரை மட்ட மாக்குகின்றன. யுனான் மீதும் அஸ்ஸாம் மீதும் ஜப்பானியர்கள் படை யெடுத்து வராமற் படியும், இந்தியாவையும் சீனாவையும் வெடி குண்டுகளால் தாக்காதபடியும் தடுப்பதற்காகத் தான், நம் விமானங்கள் ஜப்பானிய தளங்களைத் தாக்கி நாசம் செய்கின்றன. அக்யாப், மியித்சியானா, மக்வே, மிங்கலேடன் ஆகிய விமான நிலயங்களை, அடுத்தடுத்து நம் படைகள் தாக்கின. சென்ற சில வாரங்களாக அமெரிக்க விமானங்களும் பிரிட்டிஷ் விமானங்களும் மாண்டலே-மியித்கியினா ரயில்வேயைத் தாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. பர்மாவிலுள்ள தம் முக்கிமான தளங்களைத் தற்காக்க வேண்டி தம் விமான எதிர்ப்புப் பீரங்கிப் படையைப் பலப் படுத்த ஜப்பானியர்கள் மிகவும் முனைந்து வேலை செய்கிறார்கள். இதிலிருந்து நம் நேச தேச விமானப் படைகள் எவ்வளவு சிறந்த வேலைகளைச் செய்கின்றன என்று தெரிகிறது.

முடிவாகச் சொல்லு மிடத்து, இந்தியாவின் கிழக்குப் பக்கத்திலும் இலங்கையிலும் அசைக்க முடியாதபடி பலமான பாதுகாப்புகளை அமைத்திருக்கிறோம். இப்போ திருப்பதை விட, மிகமிகப் பெரிய தோர் விமானப் படையை ஜப்பான் பர்மாவில் சேகரித்து வைத்திருந்தால் மட்டும் தான், இந்தியாவைத் தாக்க முடியுமா என்று அவர்கள் யோசிக்க கூடும்.

பீரங்கிப் படைகளுக்குப் பயிற்சி

மனதையும் உடலையும் உறுதி செய்யும் முறை

பர்மாவிலும் மலேயாவிலும் ஜப்பானியர்கள் எப்படி தந்திரமாக வந்து இறங்கி விட்டார்கள் என்று நாம் அறிவோம். ஆகையால் நம் விமான எதிர்ப்புப் பீரங்கிகள் தரையிலும் ஆகாய விமானத்தை நோக்கியும், சண்டை யிடத் தக்கபடி இருக்க வேண்டும்.

மீண்டும் பர்மாவை நாம் தாக்கும்படி நேரும். அது சற்று கடுமையான வேலை தான். அதற்கு விமான எதிர்ப்பு பீரங்கிப் படைகள் தம்மை ஆயத்தம் செய்து கொள்ள வேண்டும். இதற்கென ஒரு கடுமையான முறையை ஒரு படை வகுத்திருக்கிறது. இந்த முறைப்படி பலவகை கடுமையான தடைகள் அமைக்கப் படுகின்றன. இத்தடைகளைக் கடக்க மிகுந்த தைரியமும் சகிப்புத் தன்மையும் பொறுமையும் உடல் பலமும் வேண்டும். இந்த முறைகளில் பயிற்சி பெற்றவர்கள் எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் நடு நிலைமை தவறாது நடந்து கொள்ளும் சக்தி பெறுவார்கள். ஆறுகளை விரைவில் கடக்கும் திறமையும் அடைவார்கள். பள்ளிக்கூடப் பிள்ளைகள் போட்டித் தடைப் பந்தயங்களை ஒத்திருக்கும் இந்தப் பயிற்சி. இந்தப் பயிற்சி பெறும் பீரங்கி வீரர்கள், முதலில், ஒரு ரயில்வே லைன் அகலமுள்ள ஒரு மரக்கட்டைத் தடைன் மேல் 6 அடி உயரம் ஏறவேண்டும். பிறகு அங்கிருந்து ஓடிப் போய் குறுக்கே யிருக்கும் பல தட்டிகளைத் தாண்ட வேண்டும். பிறகு அங்கே 10 அடி உயரச் சுவர் ஒன்று உண்டு. அது நன்ருக வழவழப்பாகப் பூசப் பட்டது. இந்தச் சுவற்றையும் அவர்கள் தாவிக் குதிக்க வேண்டும். இதையுங் கடந்த பிறகு, ஒரு குரங்கைப் போல் ஒரு கயிற்றைப் பிடித்துக் கொண்டே உயரப் போய் மரத்தின் மேல் ஏற வேண்டும். அங்கிருந்து அதாவது 12 அடி உயரத்திலிருந்து ஒரு சமமான தரையில் குதிக்க வேண்டும். இதையும் கடந்து போனால், இரண்டு பள்ளங்களில் தண்ணிர் நிரப்பி வைத்திருக்கிறார்கள். இவற்றிற் கிடையே இருப்பது ஒருஅடிச் சுவர் தான். அந்த இரண்டு பள்ளங்களும் 6 அடி அகல முள்ளவை. இவற்றையும் தண்ணீரில் விழாமல் தாண்ட வேண்டும். மேலும் பல மரக் கட்டைத் தடைகளைக் கடந்து 100 கஜ தூரம் போன பிறகு, இந்தப் பயிற்சி முடிவடைகிறது. இந்தப் பயிற்சி பெறும் போது, முதலில் சாதாரண உடைகளுடனும், பிறகு முழு இராணுவ உடைகளுடனும் பயிற்சி பெறுகிறார்கள். இத்தனைத் தடைகளையும், 90 விநாடிகளுக்குள் கடக்க வேண்டும்.

இந்திய மாலுமிகள் கிளப்

ஆரம்ப விழாவில் இந்தியா உதவி மந்திரி பிரசங்கம்

சமீபத்தில் இங்கிலாந்திலுள்ள லிவர்பூர் என்னும் பட்டினத்தில் ஒரு கிளப்பை இந்தியா உதவி மந்திரி டெவன்ஷையர் பிரபு ஆரம்பித்து வைத்தார். அப்போது இந்திய மாலுமிகளைக் குறித்து அவர் கூறியதாவது:—

> பிரிட்டிஷ் வியாபாரக் கப்பல்களில் உள்ளவர்களில் கால் வாசிப் பேர்கள் இந்தியர்கள். நமது வியாபாரம் இடைவிடாது நடைபெற வேண்டி, எல்லா வகை ஆபத்துக்களுக்கும் அவர்கள் உள்ளாகின்றார்கள். ஆகையால் நாம் அவர்களுக்கு மிகவும் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். இவர்கள் மிகவும் அருமையான தொண்டு செய்து வருகிறார்கள். இந்த வீரர்களுக்கு நாம் எந்த வகை வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க முடியும்? அவர்களுடைய தொண்டிற்கு நாம் செய்யும் உதவி ஒருபோதும் ஈடாகாது.

அந்த விழாவிற்கு விஜயம் செய்திருந்த ஆக்டிங் இந்திய ஹை கமிஷனரான மிஸ்டர் எஸ். லால், ஐ.சி.எஸ்., கூறியதாவது:—

> இங்கிலாந்திலுள்ள இந்திய மாலுமிகள் நன்ருகப் பாராமரிக்கப் படுகிறார்களா என்னும் விஷயத்தில் ஹை கமிஷனர்கள் மிகுந்த அக்கரையோடிருந்திருக்கிறார்கள். யுத்தங் காரணமாக இந்த வேலை மிகவும் துரிதப் பட்டு, இந்திய மாலுமிகளின் நன்மைகளைக் கவனிக்கும் பொருட்டு 3 உத்தியோகஸ்தர்களை நியமித்திருக்கிறோம். இவர்களில் ஒருவர் லிவர்பூரிலேயே இருக்கிறார்.

இந்தக் கிளப்பை ஆரம்பிக்கும் பொருட்டு 2,000 பவுன், ஜார்ஜ் அரசர் மாலுமிகள் யுத்த நிதியிலிருந்து கொடுத்தார்கள். சென்ற ஜூன் மாதம் 30-ம் தேதி யன்று, வைசிராய் யுத்தக் காரிய நிதியின் மூலம் இந்த நிதிக்கு ரூ. 8,67,000 அனுப்பப்பட்டது. இந்தத் தொகையிலிருந்து தான் இந்த 2,000 பவுனும் கொடுக்கப்பட்டது.

நம் விமானப் படைகளின் சிறந்த வேலை

பர்மாவை அடுத் தடுத்துத் தாக்குகின்றன

அநேக ரெயில் வேலைகள் நாசம்

சென்ற ஜூலைமீத்தில் நம் நேச தேச விமானப் படைகள் பர்மாவிற்குப் பறந்து போய், எதிரிகள் வசம் இருக்கும் ரயில்வேக்களையும், ரோடுகளையும், ஆறுகளையும் இடை விடாது தாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. அன்றியும் பொது ஜனங்களுக்கு உணவுகளையும் ஆகாயத்தி லிருந்து உதவிக் கொண்டிருக்கின்றன. இது வரை உணவுப் பொருள்களும் வைத்திய உதவிக்கான பொருட்களும் 430 டன் வரை உதவியிருக்கிறார்கள்.

ஜப்பானியர்களின் போக்கு வரவு சாதனங்களை எல்லாம் இடைவிடாது நாம் தாக்கிக் கொண்டிருந்த போதிலும், ஜப்பானிய விமானப் படைகள் அதிகமாகத் தலை காட்டுவ தில்லை.

சிந்துவின் ஆற்றுப் பள்ளத் தாக்கான கலிவா என்னும் இடத்தைத் தான் ஜப்பானியர் தம் தளமாக வைத்திருக்கிறார்கள். இதுவரை ஏறக்குறைய 12 முறை இந்தத் தளத்தைத் தாக்கினோம். இந்த மாத ஆரம்பத்தில் கலிமியோவிலும் அதற்கு அருகிலும் இருந்த ஜப்பானியப் படைகளையும் கட்டிடங்களையும் மிகக் கடுமையாகத் தாக்கினோம். அநேக முறை ரயில்வேக்களைத் தாக்கினோம். சென்ற ஜூலைமீ 27உ மாண்டலே-ரங்கூன் ரயில்வே லைனையும் தாழி என்னும் ரயில்வே ஸ்டேஷனையும் மாண்டலேயி லுள்ள சாமான்கள் இறக்கி ஏற்றும் இடங்களையும் கடுமையாகத் தாக்கினோம். இதனால் பல கட்டிடங்கள் நாச மடைந்ததாகத் தெரிகிறது. அநேகக் கட்டிடங்கள் தீக்கிரை யாகின. தண்டவாளத்தி லிருந்த அநேக வண்டிகளும் சேதப் பட்டன. மற்றொரு முறையும் நம் பிரிட்டிஷ் விமானப் படை அநேக ரயில்வே ஸ்டேஷன்களைத் தாக்கின.

பர்மாவின் மேற்குப் பக்கத்தில் ஆக்யாப் என்னும் துறைமுகப்பட்டினம் இருக்கிறது. இதை மே ஜூன் மாதங்களில் வெகு கடுமையாக பிரிட்டிஷ் விமானப் படைகள் தாக்கின. இதை ஜூலை மாதத்திலும் 4 முறை தாக்கின. ஏராளமான சேதம் ஏற்பட்டது. குறிப்பாக ஆற்றங் கரையிலுள்ள கட்டிடங்களும், படகுகள் கட்டு மிடங்களும் வெகுவாகச் சேதப் பட்டன. அத் துறைமுகத்தைச் சேர்ந்த ஆற்றி லிருந்த கப்பல்களையும் விமான நிலயத்தையும் கூடக் கடுமையாகத் தாக்கின.

அமெரிக்க விமானிகளும் பிரிட்டிஷ் விமானிகளும் சிறந்த முறையில் ஜயிதரியாறு என்னுமிடத்திலுள்ள விமான நிலயத்தையும் அதைச் சுற்றியுள்ள படை வீடுகளையும் தாக்கின. அன்றி யுட மியித்சியானுவிற்கும் மான்டலேக்கும் இடையிலுள்ள மோகாங் என்னும் ரயில்வே ஸ்டேஷனையும் தாக்கின.

இப்போது மழை காலமாக விருந்தபோதிலும், நம் விமானப் படைகள் இதைப் பொருட் படுத்தாம, தம வேலைகளைத் தவறாது செய்து முடித்திருக்கின்றன.

இந்திய பாதுகாப்புகளின் சிறப்பு

கமிட்டி சுற்றுப் பிரயாணம்

சமீபத்தில் இந்திய சட்ட சபையார் ஒரு கமிட்டியை நியமித்தார்கள். இதன் பெயர் பாதுகாப்பு ஆலோசனைக் கமிட்டி. இதில் கனம் பண்டித எச். என். குன்ஸ்ரு, கனம் சாதார் பூத சிங், கனம் சர் பிரெடிரிக் ஜேம்ஸ், கனம் எ ஹஸ்ஸெய்ன் பாய், எ. லால்ஜி, கனம் ஜமுனா தாஸ் மேத்தா, கனம் தேஷ்முக், கனம் கயாசுதீன் ஆகியோர் அங்கத்தினர்கள். இவர்கள் கிழக்கிந்தியாவில் உள்ள கடற்கரைப் பாதுகாப்புகளையும் மற்ற இராணுவ ஸ்தாபனங்களையும் பார்வையிட்டு சமீபத்தில் தான் திரும்ப வந்து சேர்ந்தார்கள்.

இந்தியாவின் கீழ் பாகத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டி நம் படைகள் செய்துள்ள ஆயத்தங்களைக் குறித்து அவர்கள் மனதில் நன்றாகப் பதிந்தது. தற்காலத்திய யுத்தத் தளவாடங்களும் மற்ற தேவைகளுக்கான சாமான்களும் ஏராளமா யிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு படை வீரரும் மிகுந்த ஊக்கத் தோடிருக்கிறார். படை வீரர்களுக்கு மிகவும் உயர்ந்த முறையில் பயிற்சி இரவும் பகலும் அளிக்கப் படுகிறது. இவற்றை எல்லாம் அவர்கள் நேரில் கண்டு திருப்தி யடைந்தார்கள். இந்தப் படைகள் வேறெந்த படைக்கும் இளைத்த தல்ல என்று அந்த அங்கத்தவர்களுள் ஒருவர் கூறினார். இங்கே இந்தியப் படை வீரர்களும் பிரிட்டிஷ் படை வீரரும் ஒன்றாகவே கற்று வசித்து வருகிறார்கள். ஆகவே இவர்களிடம் சகோதர உணர்ச்சி மிகுந்து வருகிறது.

> நாட்டில் எதிரி கால் அடி எடுத்து வைப்பானானால், அவனைச் சின்ன பின்னப் படுத்த என் வீரர்கள் பச்சை மிளகாயைப் போல் ஆவலோடு காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

என்று ஒரு படைத் தலைவர் அவர்களிடம் கூறினார்.

வெடி மருந்துகள் செய்யும் தற்கால முறைகளைக் குறித்தும், இவற்றில் உற்பத்தி நாளுக்கு நாள் அதிகப்பட்டுக் கொண்டு போவதைக் குறித்தும், அவர்கள் மிகவும் அக்கரை கொண்டார்கள்.

இந்தச் சுற்றுப் பிரயாணத்தில் தாம் பல விஷயங்களைத் தெளிவாக உணர்ந்து கொள்ள முடிந்த தென்றும், எல்லாம் திருப்திகரமாகவே இருக்கின்றன என்றும் அங்கத்தினர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் குறிப்பிட்டனர். யுத்தத்திற்கான வெடி மருந்துகள் செய்யும் தொழிலாளியும் படைவீரரும், மிகச் சமீப காலத்தில் கண்டு பிடிக்கப் பட்ட யுத்த ஆயுதங்களைக் கையாளுவதைக் கண்டு அவர்கள் மிகவும் திருப்தி யடைந்தார்கள்.

கைக் குத்தரிசியைச் சாப்பிடுங்கள்

சிறந்த சத்தான உணவு

கண்ணையாவிற்கு குமுதம் ஒரே பெண். நல்ல புத்திசாலி. வயது 12 இருக்கலாம். தன் தகப்பனுரோடு சாப்பிட உட்கார்ந்தாள் குமுதம். அன்று சோறு சற்று சிவந்திருந்தது. எப்போதும் வெண்மையான சோற்றை சாப்பிட்டுப் பழகியவள். ஆகையால் அருவருப்புக் கொண்டாள்.

கண்ணையா.—என்னம்மா முகத்தைச் சுழிக்கிறெ !

குமுதம்.—சாதத்தெ பாருங்கப்பா ! என்னமோ செவந்திருக்குது.

கண்ணையா.—ஆமாம்மா ! இது கைக்குத்தரிசிச் சோறு. கொஞ்சம் சிவந்து தான் இருக்கும்.

குமுதம்.—இதெ, நம்ப சாப்பிட்டதே கிடையாதே ; உடம்புக்கு ஒண்ணும் செய்யாது ?

கண்ணையா.—ஒன்றும் செய்யாது. உடம்புக்கு ரொம்ப நல்லது. மிஷினில் குத்திய அரிசியை விட இதில் தான் சத்து அதிகம்.

குமுதம்.—அது எப்படி அப்பா ?

கண்ணையா.—மிஷின் அரிசியை நன்ருகத் தீட்டி விடுகிறார்கள். அதனுல் அதிலுள்ள சிறந்த உணவுச் சத்து போய் விடுகிறது.

குமுதம்.—அப்படியானுல், தவிடு தான் மிகவும் சத்தானது என்கிறீர்களா ?

கண்ணையா.—அமா. அது மட்டுமல்ல. மிஷினில் அரைப்பதில் கண்டுமுத லாகிறதை விட, கைக் குத்தில் அதிகம் கண்டுமுத லாகும்.

குமுதம்.—நம் நாட்டிலே உள்ளவுங்க அத்தனைப் பேருக்கும் போதுமான அளவு, இங்கே நெல் விளைகிற தாப்பா ?

கண்ணையா.—விளைந்து கொண்டு தான் இருந்தது ; ஆனுல் சென்ற சில வருஷங்களாகப் போதுமான அளவிற்கு விளை வில்லை.

குமுதம்.—இன்னும் எங்கெல்லாம் நெல் விளைகிறது ?

கண்ணையா.—பர்மா, இந்தோசீனு, தாய்லந்து முதலிய இடங்களில்.

குமுதம்.—அங்கே விளையும் நெல்லை இங்கே அவுங்க அனுப்ப மாட்டாங்களா ?

கண்ணையா.—அனுப்பிக் கொண்டு தான் இருந்தார்கள். வருஷந் தோறும் 11 லட்சம் முதல் 26 லட்சம் டன் வரை, சென்ற 10 வருஷங்களாக இறக்குமதியாகிக் கொண்டிருந்தது.

குமுதம்.—இது அவ்வளவும் நம்ப மாகாணத்திலேயே செலவாகி விட்டதுவா ?

கண்ணையா.—இல்லை ; இதில் 5 முதல் 7 டன் வரை வருஷந் தோறும் நம் மாகாணத்தில் செலவானது.

குமுதம்.—நம் மாகாணத்திற்கு வருஷந்தோறும் எவ்வளவு அரிசி தேவைப் படும் ?

கண்ணையா.—50 முதல் 70 டன்கள் வரை.

குமுதம்.—இவ்வளவு அரிசி இறக்குமதி யாகும் போது, என் நாம் கைக்குத் தரிசிச் சாப்பிட வேண்டும்.

கண்ணையா.—முதலாவதாக, உடம்பிற்கு நல்லது என்று முந்தியே சொல்லி யிருக்கிறேன் ; இரண்டாவதாக, இப்போது அரிசி இறக்குமதி நின்று விட்டது.

குமுதம்.—என் நின்று விட்டது ?

கண்ணையா.—நம் நாட்டிற்கு அரிசி அனுப்பிக் கொண்டிருந்த நாடுகள் எல்லாம் இப்போது எதிரி வச மிருக்கின்றன.

குமுதம்.—இன்னும் எந்தெந்த நாடுகளுக்கு அரிசி அங்கிருந்து ஏற்றுமதியாகிக் கொண்டிருந்தது ?

கண்ணையா.—இலங்கைக்கும் அனுப்பிக் கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது அங்கேயும் அரிசி கிடைப்பது கஷ்டமாகத் தான் இருக்கிறது.

குமுதம்.—அப்படியானுல், அங்குள்ளவர்கள் எதைத் தான் சாப்பிடுகிறார்கள் ?

கண்ணையா.—நம் நாட்டிலிருந்து அவர்களுக்கு அரிசி அனுப்புகிறோம்.

குமுதம்.—நம் நாட்டின் விளைச்சல் நமக்கே போதவில்லையே ; வேறு நாடுகளுக்கு எப்படி ஏற்றுமதி செய்வது ?

கண்ணையா.—அதற்காகத் தான் நாம் கைக்குத்தரிசிச் சாப்பிட வேண்டும் என்று சொல்லுவது. அல்லாமலும் விவசாயிகளெல்லாம் உணவுப் பொருள்களை மிகுதியாகப் பயிராக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தார் அவர்களுக்கு அநேக வசதிகளை யளித் திருக்கிருர்கள்.

குமுதம் :—இப்போது யுத்தம் நடைபெறுகிறதே, அங்குள்ள படைகளுக்கும் அரிசிவேண்டாமா ?

கண்ணையா :—ஆமா. அவர்களுக்கும் தான் வேண்டும். இதைப் பற்றி ஆலோசிக்க வேண்டி சென்ற எப்ரல் மாதம் 6-ம் தேதி புது டில்லியில் அரசாங்கத்தார் ஒரு கூட்டம் நடத்தினுர்கள்.

குமுதம் :—அங்கே என்ன நடந்தது.

கண்ணையா :—மிஷின் அரிசிக்குப் பதிலாக கைக்குத்தரிசியைச் சாப்பிடும் படியும், உணவுப் பொருள்கள் சாகுபடியை அதிகப் படுத்தும்படியும் பொது ஜனங்களுக்குச் சிபார்சு செய்வ தென்று தீர்மானித்தனர்.

குமுதம் :—தவிட்டில் சத்தான பதார்த்த மிருக்கிற தென்று சொன்னீர்களே ; புழுங்கல் அரிசியில் சத்தான பதார்த்தமிருக்கிறதா ?

கண்ணையா :—மிஷின் பச்சரிசியை விட, கைக்குத்துப் புழுங்கலரிசியில் சத்து அதிகம்.

குமுதம் :—எதனுல் இப்படிச் சொல்லுகிறீர்கள் ?

கண்ணையா :—வட சர்க்காரில் பெரும்பாலும் மிஷன் அரிசியைத் தான் உபயோகிக்கிருர்கள். அவர்களுக்குள் பெரி பெரி என்னும் நோய் அதிகம். புழுங்கலரிசி கையால் குத்தப்பட்டதைச் சாப்பிடுகிறவர்களுக்கு இந்த நோய் வருவது கிடையாது. இதிலிருந்து மிஷின் பச்சரிசியை விட, கைக்குத்தல் புழுங்கலரிசியில் அதிக சத்திருக்கிற தென்று தெரியவில்லையா ?

குமுதம் :—கைக்குத்தரிசியையே எல்லோரும் சாப்பிட்டால், அரிசி கண்டுமுதல் அதிகமாகு மல்லவா ?

கண்ணையா :—ஆமா. மிஷின் அரிசி கண்டுமுதலாவதை விட 100-க்கு 6 பங்கு அதிகமாக கைக்குத்தரிசி கண்டு முதலாகும். அதாவது அதிகப்படியாக 2 லட்சம் டன் அரிசி கண்டு முதலாகும்.

குமுதம் :—மற்ற தானியங்களையும் அதிகமாகப் பயிராக்க வேண்டாமா ?

கண்ணையா :—ஆமா. பயிர் செய்யத் தான் வேண்டும். உதாரணமாக, சோளம், கம்பு, கேழ்வரகு, தினை ஆகியவை மிகவும் சத்தான உணவுகள்.

குமுதம் :—அப்படியானுல், அவற்றை என் சாப்பிடக் கூடாது.

கண்ணையா :—அவற்றையும் சாப்பிடலாம். கைக்குத்தரிசியில் உள்ள சத்து இவற்றிலும் இருக்கிறது.

குமுதம் :—இவற்றை சாப்பிடுவதனுல் நோய் ஒன்றும் வராதே ?

கண்ணையா :—வராது. பெரி பெரி என்னும் நோய் வர ஒட்டாதபடி இவை தடுக்கின்றன.

குமுதம் :—அப்பா. இனிமேல் நான் ஒரு வேளை கைக்குத் தரிசிச் சோறும், மற்றொரு வேளை அந்தத் தானியங்களில் ஒன்றை சமைத்தும் சாப்பிடுவேன், நீங்களும் அப்படியே சாப்பிடுகிறீர்களா ?

கண்ணையா :—கட்டாயம் சாப்பிடுகிறேன் அம்மா !

யுத்த சேத ஜாபிதா

கீழ்க்கண்டவர்கள் யுத்தத்தில் இறந்து போனூர்கள் என்ற செய்தியை வருத்தத்துடன் தெரிவிக்கிறோம்.

நெம்பர்.	வேலை.	பெயர்.
இந்தியன் இஞ்சினீர்கள்.		
13973	ஜமேதார்	கே. கண்ணன்.
சென்னை சாப்பர்ஸ் அண்டு மைனர்ஸ்.		
19299	லான்ஸ் நாயிக், (பி.டி.)	முனுசாமி.
1680	டபுள்யு. சி.	நாராயணசாமி நாயுடு.
ஆக்ஸிலெரி பயனியர் படை.		
189302	லேபரர்	நாராயண நாயர்.
ஐ.எஸ்.சி.		
9627	சிக்னல்மான்	கிருஷ்ண ராவ்.
02650	டபுள்யு/சி. ஆர்.	சின்னசாமி.

காணுமற் போய் யுத்தக் கைதிகளானவர்கள் என்று கருதப் படுபவர்கள்.

இந்தியன் ஆர்டில்லெரி		
	டி/மேஜர்	குமாரமங்கலம், பி. பி.
சென்னை சாப்பர்ஸ் அண்டு மைனர்ஸ்		
12718	ஏ. சுபேதார்	அத்திலிங்கம்.
12806	ஜமேதார்	இராஜலிங்கம்.
13820	ஷி	வெங்கையா.
இந்தியன் இஞ்சினீர்.		
இ/112832	ஜமேதார்	ராவ் ஜி. எஸ்.
ஆர். ஐ. எ. எஸ். சி.		
13568	பி/ஏ/சுபேதார்	சந்திரகாசன்.
எஸ். ஆர்./ 120430	ஜமேதார்	என். கே. மகாதேவன்.
ஐ. எம். டி.		
65/எம். இ.	ஜமேதார்	பரக்கி அச்சுத ராவ் வேணுகோபால்.
எம். இ/97	ஷி	வேங்கடேஸ்வரன்.
ஐ.எஸ்.சி.		
ஏ. 1443	சிக்னல்மான்	சின்னசாமி.
ஏ. 3971	ஷி	சி. எச். குன்னி ராமன் நாயர்.
ஏ. 1560	ஷி	டி. வி. குஞ்சன் குட்டி நம்பியார்.
ஏ. 3839	ஷி	நாகபூஷணம்.
ஏ. 8771	ஷி	இராஜகோபால், கே. வி.
ஏ. 2934	ஷி	இராமநாதன்.
ஒ. 5118	சமையல்காரர்.	துரைராஜ்.
ஒ. 2651	பெருக்குவோன்.	முனுசாமி.
ஏ. 1924	யு. லான்ஸ் நாயிக்.	யதார்த்தடு.

யுத்தக் கைதிகளானவர்கள் என்று உறுதி செய்யப்பட்டவர்கள் :—

சென்னை சாப்பர்ஸ் அண்டு மைனர்ஸ்.		
17575	சாப்பர்	அப்பலசாமி.
18296	ஷி	ஒம்மி எல்லையா.
14644	ஷி	பொன்னுசாமி.
16918	ஷி	ராயப்பன்.
17297	நாயிக்	துரைசாமி.
16108	நாயிக்	சுப்பிரமணி.
17023	லான்ஸ் நாயிக்	சீதாராம ரெட்டி.
13753	ஷி	மகபூப்கான்.
17271	ஷி	மீராகான்.
18390	சாப்பர்	அப்துல் சத்தார்.
17623	ஷி	முகமத் ஈசூப்.
16795	ஷி	ஷேக் இப்ராஹிம்.
1100	டபுள்யு/சி. ஆர்.	துரைசாமி.
1296	சமையல்காரர்	முனுசாமி ராவ்.
ஐ.எச்.சி.		
எச்./86172	ஏ. சிப்பாய்	பி. லட்சுமையா.
ஐ.எஸ்.சி.		
ஏ. 3887	சிக்னல்மான்	கிருஷ்ணன்.
ஏ. 2671	யு. லான்ஸ் நாயிக்.	டி. சி. சுப்பிரமணியன்.
ஒ. 2612	சமையல்காரர் (பி.டி.)	சாமி.
ஐ.ஜி.எஸ்.சி.		
ஜி.எஸ்.எப்./8100	மசாலிச்சி	ஜி. துரைசாமி.

காணுமற் போய் யுத்தக் கைதியானவரென்று கருதப்பட்டு மீண்டும் படையோடு வந்து சேர்ந்தவர்.

ஐ.எம்.எஸ்.		
எம். ஜெட்/20747	காப்டன்.	பி. சி. சீனிவாசன்.

காயப்பட்டவர்கள்.

சென்னை சாப்பர்ஸ் அண்டு மைனர்ஸ்.		
18319	சாப்பர்	இராஜகோபால்.
13016	ஷி	புரான் ஷெரீப்.
17708	ஷி	முனுசாமி.
18464	ஷி	சங்கர்.
16283	ஷி	வரதன்.
ஐ. எஸ். சி.		
22620	சிக்னல்மான்.	இ. தாமோதரம்.
ஏ. 3851	ஷி	எஸ். பாக்யநாதன்.

காணுமற் போனவர்கள்.

சென்னை சாப்பர்ஸ் அண்டு மைனர்ஸ்.		
63723	சாப்பர்	தேவராஜ படையாச்சி.
1892	சமையல்காரர்	சீனிவாசன்.
ஐ. எ. ஓ. சி.		
ஒ. 115711	சிப்பாய்/டர்னர்	அப்துல் கபூர்.
எம்.டி./948543	ஷி/டிரைவர்	ஆறுமுகம்.
103367	ஷி/பிட்டர்	கே. கோதண்டம்.
103530	ஷி	பராங்குசம், ஆர்.
4936	பயனியர்	எழுமலை.
5011	ஷி	நாராயணசாமி.
50123	ஷி	சுப்பிரமணி, பி.
49834	நாயக்	தாமஸ்.
49999	பயனியர்	வெங்கடப்பா.
ஆர். ஐ. ஏ. எஸ். சி.		
எம்.டி/901675	சிப்பாய்	அலாவுதீன்கான்.
எம்.டி/912512	பி. ஏ. லான்ஸ் நாயிக்.	பலராம்.
எம் டி/910671	சிப்பாய்	பங்காரு.
எம்.டி/944339	ஷி	குன்னம்பு நாயர்.
ஐ. ஏ. ஓ. சி.		
ஓ/74240	சிப்பாய்/ டி. ஆர்.	சுப்பிரமணியம்.

MADRAS : PRINTED AND PUBLISHED BY THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS.